

БОГ ВСЕ ОЩЕ НЕ Е ЯДОСАН НА ГРЕШНИЦИТЕ

Дейвид Уилкерсън
1 Ноември 1980

Денят на Божията ярост още не е дошъл, но бързо се приближава. Изгарянето на тази земя и преминаването на небесата, които са толкова ясно пророкувани в Библията, се приближават с всеки изминал ден.

Бог в продължение на много векове предупреждава човечеството, че природа ще бъде превърната в купчина руини. Могъщ космически пожар ще накара структурата на цялото творение да се разпадне на частици.

Според Библията разтопяването е неизбежно; просто е въпрос на време. И по-специално в пророчествата „...Господният ден ще дойде като крадец, когато небето ще премине с бучение, а стихииите нажежени ще се стопят, и земята и каквото се е вършило по нея ще изчезнат.“ (2 Петрово 3:10)

Човечеството е било предупреждавано съвсем ясно да се приготви за ужасите на разлагащата се природа посред големи войни и яростта на бушуващите стихии. Бог предвижда, че човечеството няма да спре лудото си препускане да напълни земята с атомни бомби и ни уверява, че това ще свърши с повсеместно разтапяне. Всеки глас, който се издига против атомните бомби в тази страна съвсем случайно проповядва предупрежденията на Всемогъщия Бог. В Откровение 18 е пророкувано, че „огнена присъда“ ще падне на земята за по-малко от час. Само и единствено Бог задържа разрушителните сили, за да спечели време за всяко гладно сърце да отговори на последния Му призив.

Бог не изпуска яростта си в наши дни, защото е много зает да изпълнява мисията на милостта. Няма ярост у Бог тогава, когато кани човечеството да се помири с Него. В точно този момент Бог призовава истинските вярващи да поканят всички хора да приемат спасението Му. Бог копнее да спаси човечеството от силата и последиците на греха. Той говори сега само с тон на нежност и съчувствие. Пратениците Му в момента разпространяват това послание за мир с Бог из всички населени места. Има всепоглъщащо желание в Божието сърце да спаси човечеството от идващия гняв.

Настойчивият Божии призив днес е от любов. Той толкова обича човечеството, че не желае нито една душа да загине в грях. За да постигне тази цел, Бог не жали никакви усилия – увертюрата Му може да се чуе из цялата земя, по радио, телевизия, от амвоните, по улиците. Навсякъде, 24 часа в денонощието, радостната покана е нон стоп. Няма разумен човек на земята, който да не е чул посланието, че Бог е любов, че Той незабавно иска да спаси човечеството. Всички ще загинем пред Бог като нощна пеперуда в пламъците. Но Бог не изпитва удоволствие от смъртта и унищожението на злите. Той не изпитва удоволствие от това да унищожи толкова незначителен противник. По-скоро би бил съгласен всички хора да приемат предложението Му за възстановителна сила. Богът, който има цялата сила да унищожи хората в ада, с любов ни пита: „Защо да умреш?“

Достойнството на Бог няма да Му позволи да докаже могъществото и силата Си като унищожи слаби и незначителни противници. Разбрал си погрешно Бог, ако си мислиш, че Той иска да те улови. Той прати Единородния Си Син да умре на кръста, показвайки на човечеството, че не желае да обвини никого, но по-скоро да спаси и да изцери.

Бог желае да те спаси и да ти помогне, но ти желаеш ли да ти се помогне? Можеш да бъдеш сигурен в едно нещо: един ден безжизненото ти тяло ще бъде положено пред очите на плачещи приятели и роднини. Ковчегът няма да бъде края на всичко.

Както и всеки друг на тази земя, ти ще погледнеш смъртта в очите и ще погледнеш за последен път живота. Ако искаш не го вярвай, но това няма да промени фактите. Фактът си остава, идва ден, когато рохкава пръст ще бъде хвърлена върху тесният ти дом където си положен, а озеленителя ще посади зелен чим върху празната ти форма. Ще бъдеш заставен да освободиш място на младото поколение. Всички гледки, чувства, любов и смях, всички сълзи и изкушения ще приключат в гроба ти. И за какво ще да е било всичко това, ако Христовото предложение за любов е било хвърлено обратно в лицето Му? Може ли заради нещо в този живот да си заслужава да се изправиш пред вечността без надежда?

Помислете за човека, който умира в греха си. Разрушената душа е възкресена, за да се срещне с Христос Съдията. Смъртта автоматично ли ще пречисти тази душа? Ще изпояде ли червеят разложението на греха? Този човек ще се появи ли изведнъж в преобразено, вечно тяло, свободен от старите окови? Ще възкръсне ли някак си свят и чист, оставяйки миналото си в прахта? Никога! Няма магическо преобразяване чрез смъртта за грешника. Той ще възкръсне по същия начин, по който е умрял – като роб. Грешникът умира, запазвайки всичките си грехове при себе си. Тайните, които носи в гроба, са тези, които се откриват на Съда, душата никога не умира – нито пък греха. Грехът умира единствено на Голгота.

Защо грешниците гледат на смъртта с такова самодоволство, като че ще възкръснат свежи и нови във вечността?

Библията казва – човек веднъж умира и след това наставка Съд. Какво става, ако това не е лъжа, а истина? Как ще се изправиш пред Спасителя в смъртта, когато си Го отрекъл толкова упорито в живота?

В Словото Си Бог ясно описва какво очаква онези, които отрекат или отхвърлят призива Му за покаяние. Той описва деня на разплатата с ужасяващи термини, след което любящо умолява човечеството да избяга от неговия гняв. Сценарият е прост, но въпреки това ужасяващ. Божият син ще се появи в Небесата, заобиколен от мощна армия ангели, ще прибере всичките Си деца и ще ги заведе във вечност от пълнота и радост. Грешниците, първо тези от гробовете, после тези, които са живи при идването Му, ще бъдат заведени до Белият Трон в Съдилището на Христос. Книгите ще бъдат отворени и ще последва тържествено произнасяне на присъдите над тези, са се перчили с греха си, а не са приели предложението Му за спасение.

Така че какво става, ако вече не приемаш Библията за истина? Как може толкова категорично да отречеш книга, в която вярват едни от най-интелигентните хора на земята? В нея вярват и множество учени, световни лидери, философи, както и милиони хора от обитателите на този свят. Ами ако? Ами ако думите в Библията всъщност са истина?

„След това видях един голям бял престол и Онзи, Който седеше на него, от Чието лице побягнаха земята и небето, че не се намери място за тях. Видях и мъртвите големи и малки, стоящи пред престола; и едни книги се разгънаха; разгъна се и друга книга, която е книгата на живота; и мъртвите бидоха съдени според делата си по написаното в книгите. И ако някой не се намери записан в книгата на живота, той биде хвърлен в огненото езеро.” (Откровение 20:11,12,15)

Можеш да избегнеш яростта на приближаващата буря. Бог е дал начин, чрез който децата на гнева могат да станат деца на мира. Бог би бил по-прославен в спасението на светиите, отколкото в унищожението на грешниците. Той иска да направи от враговете си приятели. Затова Небесният ни Баща обича хомосексуалистите, наркоманите, алкохолиците, комарджиите, проститутките, агностиците и всички възможни видове грешници. Той толкова много ги обича, че се опитва да осинови всеки един от тях. Отчаяно се опитва да ги оправдае, да премахне вината им, да изгони мрака им и да премахне оковите им.

Но Бог вече почти няма методи, с които да спаси това поколение. Човекът упорито продължава да издига бариери от неверие. Вместо да отговорят на Божиите сигнали за любов, грешниците се бунтуват и почти се възмущават от опитите Му да ги спаси. Бог знае, че страх и ужас няма да подчинят грешника и затова Той не задължава никого да Му се подчини. Трябва да отговориш на любовта Му с любов. Но Бог вече се е опитал да достигне грешниците както с гняв, така и с любов и нито едното, нито другото изглежда работи.

Исус каза: „А на какво да уподобя човеците от това поколение? И на какво приличат? Те приличат на деца, седящи на пазара, които викат едно на друго, казвайки: Свирихме ви, и не играхте; ридахме, и не плакахте.” (Лука 7:31-32)

Тук Христос разкрива двата начина, които Бог е използвал, за да достигне човечеството. Ридаещите и танцуващите. Йоан Кръстител беше от ридаещите. Той прогърмя Божия гняв над грешниците, наричайки ги „змии”. Той се стовари върху прелюбодейци, лицемери – безжалостно призовавайки ги към промяна в живота им.

Исус излезе на сцената с различно послание. Неговото послание беше послание на любов. Той наричаше грешниците приятели. Беше нежен, любящ, състрадателен и беше свързан с тези, които изпитваха болка. Не се придържаше към буквата, нямаше грубост – беше само любов и радост.

Но масите не откликнаха нито на ридаенето, нито на танците. Исус казва: „Вие казвате, че сте отблъснати от твърдо проповядване, от проповядване за Деня на Съда. Искате да чуете любов и състрадание вместо съд и осъждане. И ето, Аз дойдох да ви видя при тези любящи, нежни условия, а вие пак не откликвате. Какво повече искате? Какво повече може да направи Бог?“

Средно статистическия християнин в тази страна е чул толкова от Евангелието, с колкото би могло да се спаси цял Китай! Бог да е на помощ на грешника, който ще отиде на Съд от Америка! По-добре да живееш в лишената от Евангелието Африка или Русия, отколкото да живееш в общество наситено с Евангелието и да умреш като отхвърлил Христос.

Ще реши ли Бог скоро да „отърси прахта от това невярващо поколение от краката Си“? Това Той каза на учениците си да правят, когато градовете им и обитателите им отхвърляха Христовата любов. Бог да е на помощ на всеки своеволен невярващ в момента, когато любовта Му бъде заменена от Неговия гняв. Ужасът ще бъде неописуем.

Как може някое интелигентно човешко същество да отхвърли предложението за любов и спасение идващо от Създателя на вселената и да не очаква ден на разплата? Толкова ли е изкривен интелекта, че може да очаква да плати наказание за нарушаване на човешкия закон, а да не плати наказание за нарушаване на Божия закон?

Последното Божие оръжие

Бог има един последен начин да достигне грешниците. Това е необичайно изливане на Святия Дух. Той е обещал в тези последни дни да излее Святия Си Дух върху всяка плът. Не просто религиозно преживяване. Дори не винаги духовно. Святият Дух е дошъл върху цялото човечество, разкривайки празнотата, самотата и нищетата на живота без Христос.

Какво се крие зад тоталното отчаяние на земното кълбо? Какво и кой причинява тази вълна от празнота и чувство за безпомощност? Това е Святия Дух, отчаяно опитващ се да покаже на всеки грешник колко празен безполезен е неговия живот без Спасителя. Той открива на хората колко жалки и безсилни са те! Колко е безполезна човешката мъдрост. Колко напразни са всички човешки усилия!

„И той, когато дойде, ще обвини света за грях, за правда и за съдба...” (Йоан 16:8)

Човек се изправя пред истината за безпомощно си състояние, когато е в точката на най-голямата си мизерия, така че Святия Дух му представя изискванията на Христос. За всяко обвинено от Святия Дух сърце ще последва послание на надеждата и истината за Христос.

Бог търси по земята, търси онези, които ще Му дадат вярата, която Той иска, това е вяра – толкова непозната, толкова недоразбрана, толкова неизползвана. Това е вяра, която не доставя добрите неща от този живот, защото човешкия живот не се състои в нещата, които притежава .

Това е вяра за абсолютната Христова достатъчност! Вяра в способността Му да бъде всичко във всичко. Вяра в желанието Му напълно да управлява предадения на Него живот и да те накара да придобиеш изобилен и цялостен живот!

Вяра, че Христос ще запълни празното пространство, че ще се интересува много лично всичко, което принадлежи на живота ми. Не само да поддържа природата и вселената, но напълно да се намеси в живота ми, в детайлите му, проблемите му, нуждите и желанията му.

Също така този Христос може да ме накара да позная истински удоволствия, продължителни, без махмурлук, съжаления или срам.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1980 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[God Is Not Mad At Sinners Yet](#)